

Vem eller vad är du?

— en vissnande krukväxt i ett kantstött, sprucket kärl eller en omplanterad blomma i en rengjord, nypolerad kruka?

av Eva Beal

SÅ HÄR MITT I SOMMAREN ÄR DET säkert inte många som drar sig till minnes den gångna vintern. Dagarna är ljusa och långa, semestrarna är här och det är lätt att känna ett allmänt välmående.

Men tänk tillbaka några månader, till vinterns slutskede, när vi gick och vändade på att våren äntligen skulle tränga undan Kung Bore, och släppa fram den värme som behövs för att starta den årliga livscykeln. Våren, när solens ljus ger oss förnyade krafter, och flora och fauna spritter till liv igen efter sin vinterdvala.

Ett nytt kärl

Alla har vi ett behov av att då och då få vara ifred med våra egna tankar — att få meditera över livet och den egna tillvaron. Mina bästa stunder är när jag pysslar med mina växter. Då försvinner denna världens elände och jag upplever en oöverträffad inre frid. För en kort stund är det som att förflyttas till Uppenbarelsebokens 21:a kapitel där inga tårar finns, ingen död, ingen sorg, ingen klagan och ingen smärta. Allting är nytt (Uppenbarelseboken 21:4–5).

Har du någon gång reflekterat över vissa likheter mellan det kristna livet och en blommas? En vacker växt, full av knoppar och utslagna blommor, planterad i en ren, glänsande kruka är en fröjd för ögat. Den skänker glädje och tillfredsställelse. En människa som strävar efter att "...älska Herren sin Gud av hela sitt hjärta, och sin nästa som sig själv ..." (Matteus 22:37, 39) sprider också mycken glädje och värme till sin omgivning.

Samtidigt med vårens intåg är det dags att plantera om krukväxterna. Krukan skall ses över och rengöras. En blomma, om än aldrig så vacker, mister mycket av sin skönhet planterad i en

kantstött och sprucken kruka. En människa, om än aldrig så charmig och attraktiv, mister mycket av sin charm om hennes gärningar och ord inte motsvarar den yttre skönheten.

Vi kan liknas vid kukan, som behöver rengöras eller omformas. "...du är ju vår fader, vi är leret...vi är allesammans verk av din hand" (Jesaja 64:8). Gud har skapat oss och med hans hjälp kan vi göra oss kvitt det onda och bli ett kärl för finbruk, rent, användbart och färdig att nyttjas för allt gott (2 Timotheosbrevet 2:21). Med hans hjälp kan vi uppnå den inre skönhet som omvandlar även den mest oansenliga människa till en vacker varelse.

Ny jord

Vår blomma behöver ny jord för att växa och frodas, kunna sätta nya skott och bilda blommor. Jord är liv.

Liksom blomman behöver vi planteras i ny, god jord för att kunna växa. Vi behöver ständigt förnyade kunskaper och ökad förståelse för att kunna utvecklas och blomma ut till de varma, kärleksfulla varelsor Gud vill att vi skall vara. Guds ord: "Varje bok i skriften är inspirerad av Gud..." (2 Timotheosbrevet 3:16), liksom den kristna gemenskapen: "Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar..." (Hebreerbrevet 10:24), är vår jord. Det är i bibeln och bland våra kristna bröder och systrar som vi lär oss vad verklig kärlek är.

Vatten och näring

Men vår blomma kan inte växa enbart i ny jord. Den behöver någonting mer. Ständig tillgång till nytt, friskt vatten är ett måste.

Dessutom behövs ännu en viktig ingrediens, nämligen näring. Utan näring får vår blomma inte den där riktiga

lystern, som gör den till någonting alldeles speciellt.

Likadant är det med oss människor. Det är Jesus som ger oss det klara, rena livgivande vattnet utan vilket vi skulle gå en säker död till mötes. Jesus säger: "Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom med ett flöde som ger evigt liv" (Johannes 4:14).

Av oss själva kan vi inte förstå Guds ord och vilja; utan kunskap och förståelse om honom mister vi vår utstrålning. Vår näring får vi i form av den helige ande, utan vilken det skulle vara omöjligt för oss att leva efter de livsbetingelser som det innebär att vara kristen.

Kärlek och vänskap

När vi betraktar Guds skapelse blir vi ständigt påmind om hans kärlek till oss. "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom" (Johannes 3:16–17).

Alla behöver vi kärlek och vänskap här i livet. "...Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom" (1 Johannesbrevet 4:16), och Jesus är vår vän (Johannes 15:15).

Med kärlek och vänskap kan vi leva upp och blomma ut. Med kärlek och vänskap kan vi sprida glädje, värme och hopp i en annars så våldsam och alltmer dystert värld.

Vem eller vad är du?

Vem eller vad är du? Eller kanske hellre, vem eller vad *vill* du vara? En vissnande krukväxt i ett kantstött, sprucket kärl eller en omplanterad blomma i en rengjord, nypolerad kruka? □